

Obszar wsparcia:

D. Zabawy edukacyjne rozwijające myślenie przyczynowo – skutkowe.

Scenariusz zajęć

Autor: Karina Jedynak

Grupa wiekowa: 4 - latki

Temat: Posiłki. Obiad.

Cele operacyjne:**Dziecko:**

- ćwiczy myślenie przyczynowo - skutkowe;
- ćwiczy myślenie logiczne;
- ustala porządek logiczny w prezentowanych ilustracjach;
- rozpoznaje potrawy, które można jeść na śniadanie.

Wykaz rozwijanych i nabywanych umiejętności, ujętych w podstawie programowej, jako osiągnięcia dziecka kończącego przedszkole:**Dziecko:**

- dysponuje sprawnością rąk oraz koordynacją wzrokowo-ruchową potrzebną do rysowania, wycinania, nauki pisania;
- w miarę samodzielnie radzi sobie w sytuacjach życiowych, próbuje przewidywać skutki swoich zachowań;
- mówi płynnie, niezbyt głośno, dostosowując ton głosu do sytuacji;
- stara się łączyć przyczynę ze skutkiem, próbuje przewidywać, co się może zdarzyć;
- uczestniczy w zajęciach ruchowych;
- właściwie zachowuje się przy stole podczas posiłków, nakrywa do stołu, sprząta po sobie.

Treści kształcenia:

- nazywanie potraw obiadowych oraz posiłków w ciągu dnia ze szczególnym uwzględnieniem obiadu;
- przewidywanie skutków;
- doszukiwanie przyczyn wydarzeń;
- uporządkowywanie historyjek obrazkowych zgodnie z kolejnością wydarzeń.

Opis sposobu realizacji:

Lp.	Rodzaj ćwiczenia		Przebieg	Czas	Uwagi o realizacji, warunki pobudzające aktywność dziecka
1.	Nawiązanie do tematu zajęć.		1. <i>Obiad</i> : nauczyciel (N) pokazuje dzieciom zdjęcie pytając, co może ono przedstawiać. Swobodna rozmowa na temat posiłków, ze szczególnym uwzględnieniem obiadów.	2 min.	Materiały: zdjęcie (załącznik nr 1).
2.	Ćwiczenia usprawniające	Ćwiczenia ruchowe.	1. <i>Gotujemy obiad</i> : każde dziecko samodzielnie imituje ruchy przygotowania obiadu. Następnie N pyta każdego, co przygotował dziś na obiad i jakich używał produktów.	2 min.	Zabawa trwa, dopóki dzieci wykazują nią zainteresowanie.
3.	Ćwiczenia właściwe		1. <i>Wspólny obiad w domu</i> : zachęcenie dzieci do wysłuchania nagrania wiersza. 2. <i>Wspólny obiad w domu</i> : dzieci otrzymują cztery ilustracje. Zadaniem jest odrzucenie nie pasującej do pozostałych, a następnie uporządkowanie trzech ilustracji zgodnie z kolejnością słyszaną na nagraniu. 3. <i>Prawda czy fałsz?</i> : zachęcenie dzieci do wysłuchiwania zdań czytanych przez N oraz określania ich	10 min	Materiały: nagranie audio (załącznik nr 6). Materiały: ilustracje (załącznik nr 2). Materiały: tekst (załącznik nr 3).

		<p>prawdziwości. Jeśli zdanie jest prawdziwe dzieci krzyczą: <i>Prawda!</i>, jeśli fałszywe krzyczą <i>Falsz!</i></p> <p>4. <i>Talerz po obiedzie:</i> dzieci układają puzzle.</p>		<p>Materiały: puzzle (załącznik nr 4).</p>
4.	Ćwiczenia kończące	<p>1. <i>Co usłyszałeś?:</i> dzieci siedzą w kręgu. Pierwsze dziecko wymyśla potrawę, którą można zjeść na obiad i mówi ją koledze siedzącemu po prawej stronie na ucho. On mówi kolejnemu koledze, tak aż hasło dojdzie do ostatniej osoby, która mówi hasło na głos.</p> <p>2. <i>Szybko na obiad!:</i> chętne dzieci mogą zagrać w gry multimedialne.</p>	2 min	<p>Ważne, aby dziecko mówiło koledze hasło na ucho tylko raz, on natomiast powtarza dokładnie to, co usłyszał.</p> <p>Materiały: gry multimedialne (załączniki nr 5, 7, 8).</p>

Uwagi: Propozycje zawarte w scenariuszu zostały przygotowane w taki sposób, aby nauczyciel mógł dostosować czas realizacji zajęć do możliwości dzieci w grupie oraz z zachowaniem tzw. zasady 1/5, zalecanej w części podstawy programowej dotyczącej zalecanych warunków i sposobu jej realizacji. Zajęcia nie powinny trwać dłużej niż 15 minut.

Jeżeli niektóre dzieci pomimo upływu czasu są zainteresowane proponowanymi działaniami nie należy im przerywać tej aktywności. Dzieci, których uwaga się wyczerpała, w naturalny sposób powracają do realizacji „programu własnego”, czyli wybranego przez siebie rodzaju aktywności (np. zabawowej).

Metody za M. Kwiatowską (1985):

Czynne: ćwiczeń praktycznych.

Słowne: objaśnienia i instrukcje.

Percepcyjne: obserwacja i pokaz, przykład dorosłych.

Formy: praca indywidualna jednolita i zróżnicowana, zbiorowa jednolita, grupowa jednolita.

Środki dydaktyczne:

komputer z dostępem do Internetu oraz głośnikami lub tablica multimedialna, środki dydaktyczne zamieszczone na portalu Scholaris (dla nauczyciela do wykorzystania w pracy z dzieckiem):

1. Zdjęcie - *Obiad*;
2. Ilustracje do uporządkowania - *Wspólny obiad w domu*;
3. Zdania - *Prawda czy fałsz?*;
4. Puzzle - *Talerz po obiedzie*;
5. Gra multimedialna typu połącz połówki - *Zastawa obiadowa*;
6. Plik dźwiękowy - *Wspólny obiad*, autor: Karina Jedynak;
7. Gra multimedialna typu połącz w pary - *Obiad i talerz*;
8. Kolorowanka multimedialna - *Szybko na obiad!*